

۸۰۰۶۹

نام نام خانوادگی

محل امضاء

عصر جمعه
۸۸/۱۱/۳۰
دفترچه ۱/۱

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره های کارشناسی ارشد ناپیوسته داخل - سال ۱۳۸۹

مجموعه الهیات و معارف اسلامی (۱- ادیان و عرفان ۲- تاریخ و تمدن ملل اسلامی ۳- عرفان اسلام)
(کد ۱۱۱۴)

مدت پاسخگویی: ۶۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۶۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	زبان عمومی و تخصصی	۳۰	۱	۳۰
۲	زبان عربی	۳۰	۳۱	۶۰

بهمن ماه سال ۱۳۸۸

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی باشد.

PART A: Vocabulary

Directions: Choose the word or phrase (1), (2), (3), or (4) that best completes each sentence. Then mark the correct choice on your answer sheet.

- 1- The two lawyers ----- their contract and each opened a separate office.
1) resigned 2) hindered 3) penalized 4) terminated
- 2- The police ordered the robbers to ----- their weapons.
1) cease 2) settle 3) surrender 4) collapse
- 3- The nation's economy was largely ----- by foreign aid.
1) imported 2) sustained 3) disposed 4) accompanied
- 4- Unfortunately the current law ----- any improvement in the country's trade with foreign countries.
1) impedes 2) compels 3) exposes 4) abstains
- 5- They are using that hall to hold their party -----.
1) juncture 2) convention 3) intersection 4) circumstance
- 6- Talking about money now would be a ----- from the main purpose of this meeting.
1) digression 2) detention 3) disputation 4) dispersion
- 7- There have been calls for the drug's immediate -----, following reports that it has dangerous side effects.
1) protest 2) discharge 3) disposition 4) suspension
- 8- I have not read any of the previous chapters of this book, so you will have to give me a brief -----.
1) outlook 2) synopsis 3) panorama 4) prospect
- 9- Practical experience is an ----- part of this course.
1) integral 2) adequate 3) accelerated 4) expository
- 10- Some of these plants are more ----- to frost damage than others.
1) inherent 2) forthcoming 3) susceptible 4) instrumental

PART B: Cloze Test

Directions: Read the following passage and decide which choice (1), (2), (3), or (4) best fits each space. Then mark the correct choice on your answer sheet.

We have said earlier that climates are continuously changing. (11) ----- until quite recently that climates only changed significantly on very long time scales, over tens of thousands of years. In the more recent past the changes in climate (12) ----- are a result of mankind's own activities. Scientists have been able to reconstruct accurately the average temperature of the Earth (13) ----- years using millions of individual thermometer readings (14) ----- world. The result seems to suggest that since the end of the 19th century the Earth has warmed up by about 0.5°C (1°F). The warmest years all occurred in the 1980s. Although it is not yet known for certain, (15) ----- explanation for this global-scale warming is the increasing volume of pollutant gases that mankind is releasing into the atmosphere.

- 11- 1) There thought 2) It was thought
3) It has been thought 4) There has been thought
- 12- 1) we have seen 2) we saw them 3) that have seen 4) that saw them
- 13- 1) over 100 last 2) across 100 last 3) over the last 100 4) across the last 100
- 14- 1) of around 2) from around 3) of around the 4) from around the
- 15- 1) likely most 2) most likely 3) the most likely 4) likely the most

Part C. Reading Comprehension

Directions: Read the following three passages and choose the best choice (1), (2), (3) or (4). Then mark it on your answer sheet.

PASSAGE 1:

The appearance of prophets affirms the conception of revelation outlined above. The prophets of God were men who propagated the call of revelation and prophecy and brought definitive proofs for their call. They propagated among people the elements of the religion of God (which is the same divine law that guarantees happiness) and made it available to all men.

In other words, if it had been in the very nature of things that it be the duty of human reason to create a perfect common law which must provide happiness for human society, and that man should be guided to that perfect law through the process of creation and the generation of the world itself, then such laws would have been apprehended by each human being through his reason in the same way that man knows what is of benefit or detriment to him throughout the determined course of daily life. There is, however, as yet no sign of the presence of such laws. Laws which have come about by themselves, or have been devised by a single ruler, or individuals, or nations, and have become prevalent in different societies are considered by some as certain, and by others as doubtful. Some are aware of these laws and others are ignorant of them. Never has it come to pass that all people, who in their basic structure are the same in that they are endowed by God with reason, should have a common awareness of the details of the laws which can bring about happiness in the world of man.

16- What does the passage mainly discuss?

1) Conception of Revelation	2) Happiness in Man's World
3) Necessity of Prophecy	4) Propagation Among People

17- Which statement is NOT mentioned in the passage about the prophets?

- 1) They presented evidence for their cause.
- 2) They promoted the law that maintains prosperity.
- 3) They introduced the elements of God's religion to people.
- 4) They propagated the ancient stories among people.

18- According to the passage, it is the duty of ----- the perfect common law to provide happiness for human society.

1) human reason to create	2) human beings to choose
3) wise men to create	4) prophets to introduce

19- What does 'apprehend' in the 2nd paragraph refer to?

1) recognize	2) believe	3) assume	4) accept

20- The author finally concludes that -----.

- 1) some people are aware of the laws that bring about happiness
- 2) laws devised by a single ruler have become prevalent in societies
- 3) those endowed by God with reason have a common knowledge of the divine law
- 4) people do not have a shared knowledge of the laws that bring about happiness

PASSAGE 2:

It has been mentioned before that Islām has legitimized and approved rational thought, which it considers a part of religious thought. Rational thought in its Islāmic sense, after continuing the prophecy of the Prophet, provides intellectual demonstrations of the validity of the external aspect of the Qur'ān, which is a divine revelation, as well as of the definitely established sayings of the Prophet and his noble Household.

Intellectual proofs, which aid man in finding solutions for these problems through his God-given nature, are of two kinds: demonstration (*Burhān*) and dialectic (*jādal*). Demonstration is a proof whose premises are true (accord with reality) even if they be not observable or evident. In other words, it is a proposition which man comprehends and confirms by necessity through his God-given intelligence, as for example when he knows that "the number three is less than four." This type of thought is called rational thought; and in case it concerns universal problems of existence, such as the origin and end of the world and of man, it becomes known as philosophical thought.

Dialectic is a proof all or some of whose premises are based on observable and certain data, as for example the case of believers in a religion for whom the common practice is to prove their religious views within that religion by appealing to its certain and evident principles.

The Holy Qur'ān has employed both these methods and there are many verses in the Holy Book attesting to each type of proof.

21- What would the best topic be for the above passage?

- 1) Divine Revelation in the Quran
- 2) Free Investigation and Meditation
- 3) Philosophical Thought in Islam
- 4) Validity of the Holy Quran

22- According to the passage, Islam has ----- thought, which it considers a part of religious thought.

- 1) agreed to practical
- 2) authorized logical
- 3) favored insane
- 4) preferred mental

23- Which statement is NOT true about demonstration?

- 1) Man can recognize and agree to its assumptions by necessity.
- 2) Man comprehends and confirms it by necessity.
- 3) It is a proof whose assumptions correspond to truth.
- 4) Its premises may not be perceptible.

- 24- If the rational thought ----- problems of existence such as the origin and end of the world and of man, it is known as philosophical thought.
 1) deals with 2) disturbs 3) distracts 4) contrasts with
- 25- Which statement is NOT mentioned in the passage about 'dialect'?
- 1) It can be applied to reject some religious views.
 - 2) Some of its premises depend upon observable data.
 - 3) All of its assumptions may be based on certain data.
 - 4) Religious views can be proved by it within the principles of that religion.

PASSAGE 3:

The Shī'ites asserted that the Islāmic caliphate, of which esoteric guidance and spiritual leadership are inseparable elements, belongs to 'Alī and his descendants. They also believed that according to the specification of the Prophet, the Imāms of the Household of the Prophet are twelve in number. Shī'ism held, moreover, that the external teachings of the Qur'ān, which are the injunctions and regulations of the Sharī'ah and include the principles of a complete spiritual life, are valid and applicable for everyone at all times, and are not to be abrogated until the Day of Judgment. These injunctions and regulations must be learned through the guidance of the Household of the Prophet.

From a consideration of these points, it becomes clear that the difference between Twelve-Imām Shī'ism and Zaydism is that the Zaydis usually do not consider the Imāmate to belong solely to the Household of the Prophet and do not limit the number of Imāms to twelve. Also they do not follow the jurisprudence of the Household of the Prophet as do the Twelve-Imām Shī'ites.

The difference between Twelve-Imām Shī'ism and Ismā'ilism lies in that for the latter the Imāmate revolves around the number seven and prophecy does not terminate with the Holy Prophet Muḥammad—upon whom be blessings and peace. Also for them, change and transformation in the injunctions of the Sharī'ah are admissible, as is even rejection of the duty of following the Sharī'ah, especially among the Bāṭinis.

- 26- What does the passage mainly discuss?
- 1) Emergence of Twelve-Imam Shi'ism
 - 2) Particular Rights of the Prophet's Household
 - 3) Twelve-Imam Shi'ism, Zaydism, and Isma'ilism
 - 4) Injunctions and Regulations of the Shari'ah
- 27- The Shi'ites ----- that the Islamic caliphate, of which ----- guidance and spiritual leadership are inseparable elements, belongs to Ali and his descendants.
- 1) admitted – popular 2) agreed – familiar
 - 3) declared – confidential 4) maintained – cryptic
- 28- Which statement is mentioned in the passage as the characteristic of Shi'ism?
- 1) The injunctions of the Shari'ah cannot be repealed until the day of Judgment.
 - 2) The Quranic injunctions must be learned through the guidelines of the Household.
 - 3) The regulations of the Shari'ah include the principles of a complete spiritual life.
 - 4) The Quranic regulations are authentic and applicable for everyone at all times.

- 29- Which statement is NOT true about Zaydism?
- 1) They obey the jurisprudence of the Prophet's Household.
 - 2) They do not restrict the Imamate to the Prophet's Household.
 - 3) They do not consider the number of Imams to be twelve.
 - 4) They defy the system of law that belongs to the Household of the Prophet.
- 30- According to the passage, Isma'ilism asserts that -----.
- 1) prophecy does not expire with the Holy Prophet Muhammad (PBUH)
 - 2) it is permissible to change and transform the regulations of the Shari'ah
 - 3) the external aspect of the Shari'ah is possible to abrogate
 - 4) the number of Imams is seven and the Prophet does not have 12 successors

زبان عربی

■ ■ عَيْنِ الْأَصْحَ وِ الْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ الدَّلَالَةِ (۳۱ - ۴۳)
-۳۱ عَيْنِ الصَّحِيح:

- ۱) ﴿نَصْرَ مِنْ اللَّهِ وَفَتْحَ قَرِيبٍ﴾: یاری و فتحی نزدیک از جانب خدا است!
 - ۲) ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا كَانُ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾: در روزی که شرّ آن فراگیر است، می ترسند!
 - ۳) ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾: و آسمان دارای باران است و زمین آماده کشت!
 - ۴) ﴿ظَنَنَّا أَنَّنَا ... لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾: گمان کردیم که ... بخاطر فرار کردن، او را هرگز عاجز نمی کنیم!
- ۳۲ « لَا تَكُنْ مَوْقِدًا نَارًا ضَوْؤُهَا لَغَيْرِكَ! »:

- ۱) برافروزنده آتشی مباش که نور آن دیگری را باشد!
- ۲) جایی را برمیافروز تا دیگری از نور آن استفاده کند!
- ۳) چون آتش افروخته ای مباش که روشنایی آن غیر تو را باشد!
- ۴) مکانی برای افروختن آتش مباش که از روشنایی آن دیگری استفاده کند!

-۳۳ « ثَوْبُ الرِّيَاءِ يَشْفَى عَمَّا تَحْتَهُ فَإِذَا التَّحَفَّتْ بِهِ فَإِنَّكَ عَارٍ! »:

- ۱) جامه ریا ماورای خود را می نمایاند، تو برهنه خواهی بود هر چند خود را با آن بپوشانی!
- ۲) جامه دورویی درون خود را نشان می دهد، و تو اگر چه در زیر آن مخفی شوی برهنه خواهی بود!
- ۳) لباس ریا درون خود را نمایان می سازد، بدون شک برهنه خواهد بود کسی که او را با آن بپوشانی!
- ۴) لباس ریاکاری در مورد مسائل مخفی شفاف است، و دچار ننگ خواهد بود اگر کسی آن را در بر کند!

-۳۴ « وَ مَنْ تَأَمَّلَ أَقْوَالِي رَأَى جَمَلًا يَظَلُّ فِيْهِنَّ سِرَّ النَّاسِ مَشْرُوحًا! »:

- ۱) هرگاه کسی در اقوال من دقت نماید جمله هائی می یابد که اسرار مردمان در دل آنها جای دارد!
- ۲) چنانچه کسی در گفتارهای من تأمل ورزد نه گمراه می شود و نه سرّ مردمان را فاش می بیند!
- ۳) هرکس در گفته های من تأمل کند جملاتی را می یابد که راز انسانها در آنها شرح داده شده است!
- ۴) کسی اگر اقوال مرا جمله هائی زیبا ببیند در آنها حیران گردد چه راز مردم در آنها فاش شده است!

۳۵- « أَثْبِتْ لِي خَالِقاً حَكِيماً فَلَسْتُ مِنْ مَعْشَرِ نَفَاقَةٍ! »:

(۱) ثابت کردم که خالق حکیم مراست، پس من از گروه نفی کنندگان نباشم!

(۲) برای خود وجود خالق حکیم را ثابت کردم، لذا از گروه نفی کنندگان نیستم!

(۳) وجود خالق حکیم برای من ثابت شده است، و من از آنها نیستم که آن را نفی کنند!

(۴) برای من ثابت شده است که خالق حکیم است، و من از کسانی نیستم که نفی آن کنند!

۳۶- « ثَمَّةٌ صَنَفٌ يَتَعَامَلُ بِبُرُودٍ تَامٍ مَعَ الْمَشْكَلَاتِ، كَأَنَّهُ غَيْرُ مُطَالِبٍ بِالْبَحْثِ عَنْ حَلِّ مُنَاسِبٍ لَهَا! »:

(۱) در آنجا گروهی وجود دارند که برخورد آنان با مشاغل کاملاً خونسردانه است، گوئی خواستار حل آنها نیستند!

(۲) در آنجا گروهی هم هستند که نسبت به مشاغل کاملاً بی توجه هستند، گوئی وظیفه‌ای در قبال حل آنها ندارند!

(۳) گروهی هستند که با خونسردی کامل با مشکلات مواجه می‌شوند، گوئی نباید در جستجوی راه حل مناسبی برای آنها باشند!

(۴) گروهی وجود دارند که با بی‌اعتنائی کامل با مشکلات روبرو می‌شوند، گوئی خواهان جستجو در زمینه راه حل مناسب برای آنها نیستند!

۳۷- « كَانَتْ هَيْئَةُ الْاُمَمِ الْمُتَّحِدَةِ طَالِبَتٍ بِمَنْحِ فِرْقِ التَّفْتِيشِ الدَّوْلِيَّةِ عَنْ اَسْلِحَةِ الدَّمَارِ الشَّامِلِ الْمَزِيدِ مِنَ الْوَقْتِ »:

(۱) سازمان ملل درخواست کرده بود که بازرسان بین‌المللی در وقت اضافی در مورد سلاحهای کشتار جمعی تحقیق و تفحص کنند.

(۲) درخواست سازمان ملل متحد این بود که درباره سلاحهای کشتار جمعی به بازرسان سازمان ملل اطلاعات بیشتری داده شود.

(۳) درخواست سازمان ملل مبنی بر تحقیق و تفحص بازرسان بین‌المللی در مورد سلاحهای کشتار جمعی، در وقت اضافی مطرح شده بود.

(۴) سازمان ملل درخواست کرده بود به بازرسان بین‌المللی که در مورد سلاحهای کشتار جمعی تحقیق می‌کنند، فرصت بیشتری داده شود.

۳۸- « وَ كَمْ مِنْ فَتًى يُمَسِّي وَ يُصْبِحُ آمِنًا وَ قَدْ نَسِجَتْ أَكْفَانَهُ وَ هُوَ لَا يَدْرِي! ». يَشِيرُ الْبَيْتُ إِلَى

(۱) الأمان من القضاء و القدر!

(۳) اختيار الإنسان في الحياة!

۳۹- عَيْنَ الْبَيْتِ الَّذِي يَخْتَلِفُ فِي الْمَفْهُومِ:

(۱) أنا لا أختار تقبيل يد

(۲) فقبّل، و لا تأنّفن، كفّه

(۳) چو دستی نشاید گزیدن، ببوس

(۴) با آنکه خصومت نتوان کرد، بساز

۴۰- عَيْنَ غَيْرِ الْمُنَاسِبِ:

(۱) هر بهشتی که در جهان خداست

(۲) لا تتبعن كلّ دُخَانٍ تَرِي

(۳) سخن تا نگویی برو دست هست

(۴) لا تترجّ الخیر من ذي نعمة حدثت فهو الحریص علی أثوابه الجُدد! = خدا نکند روزی گدا پادشاه شود!

۴۱- « به خدا قسم، هرکس در سخنان خود دروغ بگوید گرفتار مجازات خواهد شد! ». عین الصحيح:

(۱) قَسَمًا بالله من كذب في أحاديثه يصيب بالعقوبة! (۲) والله من يكذب في أقواله يناله العقاب!

(۳) قَسَمًا بالله من كذب في قوله يصاب بالعقوبة! (۴) والله من يكذب في حديثه يناله العقاب!

۴۲- « بسا بخیلی که زندگی فقیران دارد، ولی محاسبه او محاسبه ثروتمندان باشد! »:

(۱) کم من هو بخیل و عاش عیشة الفقراء و لكن محاسبته حساب الأثرياء!

(۲) کم بخیل و هو يعيش معاش الفقر بيد أنه محاسبته محاسبة الأثرياء!

(۳) کم من بخیل يعيش عيش الفقراء إلا أنه يحاسب محاسبة الأغنياء!

(۴) کم بخيلاً قد عاش معيشة الفقر غير أنه يحاسب حساب الأغنياء!

۴۳- « وقتی سوالات را خواندم آنها را بسیار ساده یافتم! ». عین الخطأ:

(۱) عندما طالعت الأسئلة وجدت أنها بسيطة جداً! (۲) حين طالعت السؤالات رأيتها سهلة كثيراً!

(۳) لما قرأت السؤالات وجدت أنها بسيطة جداً! (۴) حينما قرأت الأسئلة رأيت إياها سهلة كثيراً!

■ ■ عین الصحيح في التشكيل (۴۴ - ۴۶)

۴۴- ﴿ و قَهَمَ السَّيِّئَاتِ، و من تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ﴾:

(۱) السَّيِّئَاتُ - مَنْ - تَقَّ - رَحِمْتُ. (۲) قَهِمُ - السَّيِّئَاتِ - تَقَّ - يَوْمَئِذٍ

(۳) مَنْ - تَقَّ - يَوْمَئِذٍ - رَحِمْتُ. (۴) وَقَهُم - السَّيِّئَاتِ - مِنْ - تَقَّ

۴۵- « الصحة لا يعرف مقدارها إلا الإنسان الذي أصيب بمرض عضال! »:

(۱) الصَّحَّةُ - يُعْرِفُ - مِقْدَارُ - الْإِنْسَانُ (۲) الصَّحَّةُ - مِقْدَارُ - الْإِنْسَانُ - أُصِيبَ

(۳) مِقْدَارُ - الَّذِي - أُصِيبَ - مَرَضٍ (۴) يُعْرِفُ - الْإِنْسَانُ - مَرَضٍ - عُضَالٍ

۴۶- عین الصحيح:

(۱) مَا أَجْمَلَ أَنْبَاءَ هَذَا الشَّاعِرِ! (۲) مَا أَكْثَرَ الْأَمْوَاتِ عِنْدَ حَوَادِثِ الدَّهْرِ!

(۳) مَا أَبْعَدَ الْخَيْرَاتِ عَنِ أَهْلِ الْكَسَلِ! (۴) مَا أَشَدَّ أَصْوَاتِ الْحَوَادِثِ الطَّبِيعِيَّةِ!

■ ■ عین الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (۴۷ - ۵۰)

۴۷- ﴿ و مَا أَمُرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾:

(۱) الدين: مفرد مذكر - معرف بال - معرب - صحيح الآخر / مفعول به و منصوب لشبه فعل « مخلصين »

(۲) أمروا: فعل أمر - مجرد ثلاثي - صحيح ومهموز الفاء - مبني للمجهول / فعل ونائب فاعله ضمير الواو البارز

(۳) مخلصين: جمع سالم للمذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: خلوص) - نكرة / حال مفردة و منصوب

بالياء، و صاحب الحال ضمير الواو في « أمروا »

(۴) يعبدوا: مضارع - للغائبين - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - متعد - مبني للمعلوم - معرب / فعل

مجزوم بلام الأمر، و علامة جزمه حذف نون الإعراب

۴۸- «أنت أخي ما لم تكن لي حاجة» فإن عرضت أيقنت أن لا أخاليا!:

- (۱) تكن: مضارع - للمخاطب - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف / فعل مجزوم بحذف حرف العلة، اسمه «حاجة» و الجملة فعلية و مصدر مؤول
- (۲) أيقنت: ماضٍ - للمتکلم وحده - مزيد ثلاثي - صحيح و مهموز الفاء / فعل و فاعله ضمير التاء البارز، و الجملة فعلية و جواب شرط
- (۳) أن: حرف من الحروف الناصبة للفعل المضارع و هي مخففة من «أن» / مع صلتها مصدر مؤول و مفعول به و منصوب محلاً
- (۴) ما: حرف مصدري و ظرفي - غير عامل - مبني على السكون / مع صلتها مصدر مؤول و مفعول فيه و منصوب محلاً

۴۹- «أحدثُ أخباراً يضيق بها صدري و أحملُ أصاراً ينوء بها ظهري!»:

- (۱) ظهر: مفرد مذكر - مشتق و صفة مشبهة (مصدره: ظهور) - معرف بالإضافة - معرب - منصرف / فاعل و مرفوع محلاً
- (۲) أخباراً: جمع تكسير (مفردة: «خبر» مؤنث) - جامد و غير مصدر - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مفعول به أول و منصوب
- (۳) ينوء: مضارع - للغائب - معتل و أجوف، و كذلك مهموز اللام / فعل مرفوع و فاعله «ظهر» و الجملة فعلية و نعت و منصوب محلاً بالتبعية
- (۴) أحدث: مضارع - للمتکلم وحده - مزيد ثلاثي بزيادة حرفين - متعدي - مبني للمجهول / فعل مرفوع و نائب فاعله ضمير «هو» المستتر، و الجملة فعلية

۵۰- «أحسن إلى الناس تستعبد قلوبهم فطالما استعبد الإنسان إحصان!»:

- (۱) الإنسان: اسم - مفرد مذكر - جامد و غير مصدر - معرف بال - معرب - صحيح الآخر - منصرف / فاعل و مرفوع
- (۲) طالما: فعل ماضٍ و جامد - مجرد ثلاثي - معتل و أجوف - متعدي - مبني للمعلوم / فعل و فاعله «ما» الزائدة، و الجملة فعلية
- (۳) تستعبد: مضارع - للمخاطب - مزيد ثلاثي بزيادة أحرف ثلاثة من باب استفعال / فعل جواب طلب و مجزوم على أنه جواب لشرط محذوف
- (۴) أحسن: فعل أمر - للمخاطب - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - مبني على السكون / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنت» و الجملة فعلية و طلبية

عين المناسب في الجواب عن الأسئلة التالية (۵۱ - ۶۰)

۵۱- «طول جمام الماء في مستقره يغيره لونا و ريحا و مطعما!». عين الصحيح عن كلمتي «مستقر - مطعم»:

- (۱) اسم مكان / اسم مكان
- (۲) اسم مكان / مصدر ميمي
- (۳) مصدر ميمي / اسم مكان
- (۴) مصدر ميمي / مصدر ميمي

۵۲- عَيْنَ الصحيح في التصغير:

(۱) أطراف ← طُرُفَات (۲) عِدَّة: عُدِيَّة (۳) عُلَمَاء: عَوِيْلَم (۴) غَضِنْفَر ← غُضِيْفَر

۵۳- «هم شَوُوا - هُنَّ يَغْزُون». عَيْنَ الصحيح عن إعلال الفعلين:

(۱) بالقلب و الحذف - بالحذف و القلب (۲) بالإسكان و الحذف - بالإسكان و الحذف

(۳) بالقلب و الإسكان - دون إعلال (۴) بالقلب و الحذف - دون إعلال

۵۴- «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْسُ أَنْ نَعْبُدَهُ وَ لَكِنَّهُ رَضِيَ أَنْ يُطَاعَ!». عَيْنَ الصحيح في البناء للمجهول و للمعلوم:

(۱) ... أَنْ يُعْبَد ... أَنْ نَطِيعَهُ! (۲) ... أَنْ يُعْبَدَهُ ... أَنْ يُطِيعَهُ!

(۳) ... أَنْ نَعْبُد ... أَنْ يُطِيعَهُ! (۴) ... أَنْ تُعْبَدَهُ ... أَنْ نَطِيعَهُ!

۵۵- «إِنَّمَا صَادِقَةٌ زَمِيلَتُكَ!». عَيْنَ الصحيح عن إعراب «زَمِيلَاتُ»:

(۱) خبر أو فاعل. (۲) فاعل و لا غير. (۳) مبتدأ و لا غير. (۴) مبتدأ أو فاعل.

۵۶- عَيْنَ الخطأ:

(۱) ما هذا بَشَرًا مِثْلَنَا! (۲) كانت أُمُّهُ بِنْتُ خَاقَانَ.

(۳) لم نَزَلْ نَحَارِبَ الأَعْدَاءَ! (۴) صار مروانُ أَمِينًا.

۵۷- عَيْنَ الصحيح:

(۱) قاوموني و قاومت الأعداء! (۲) قاومني و قاومت الأعداء!

(۳) قاوموني و قاومتهم الأعداء! (۴) قاومني الأعداء و قاومت!

۵۸- «يا ... التي جالسة بعيداً عنا؛ تفضلي هنا!». عَيْنَ الخطأ للفراغ:

(۱) أَنْتِ (۲) أَيْتِهَا (۳) مَنْ (۴) هِيَ

۵۹- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ، فَمَا رِبِحَتْ تجارتهم﴾. في الآية استعارة ...

(۱) بالكناية. (۲) مطلقة. (۳) مرشحة. (۴) مجردة.

۶۰- «إذا أبعدتْ أبلتْ و إن قربتْ شفتْ فهجراتُها يبلي و لقيانها يشفي!». الغرض أو السبب من حذف المفعول

به هو

(۱) وجود القرينة. (۲) عدم تعلق الغرض بذكره.

(۳) البيان بعد الإبهام. (۴) ازدياد الإبهام و تكثير التنبه.

PardazeshPub.com

کتابخانه
دانشگاه
پیشرو
پژوهش
پارسی

PardazeshPub.com

PardazeshPub.com

کتابخانه
دانشگاه
پیشرو
پژوهش
پارسی

PardazeshPub.com